

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

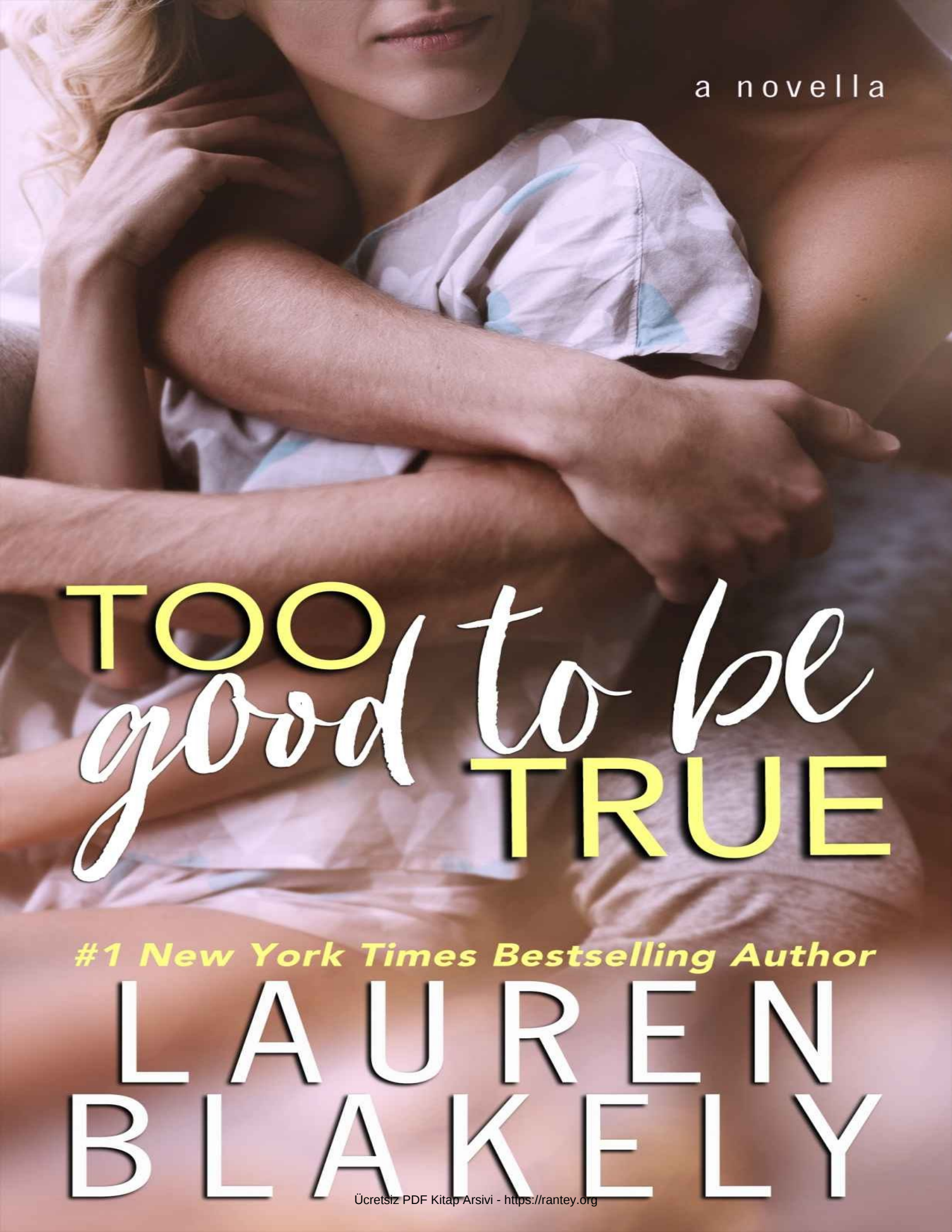
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

a novella

TOO *good to be* TRUE

#1 New York Times Bestselling Author

LAUREN
BLAKELY

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

GERÇEK OLAMAYACAK KADAR IYI

TEK AŞK ROMANI

LAUREN BLAKELY

İÇİNDEKİLER

Hakkında

Gerçek olamayacak kadar iyi

1. Olivia

2. Herb

3. Olivia

4. Herb

5. Olivia

6. Herb

7. Olivia

8. Herb

Sonsöz

HAKKINDA

Aşka karşı temkinli. Adam ise yanmıştır. Ancak bir çöpçatan bu iki bıkkın New Yorkluyu bir araya getirdiğinde, ilk buluşmadan itibaren kıvılcımlar uçuşur ve kimya çatırdar. Bu tür bir anlık bağlantı gerçek olabilir mi? Yoksa gerçek olamayacak kadar iyi mi? NYT #1 oksatan yazarı Lauren Blakely'nin bu lezzetli romanında öğrenin!

GERÇEK OLAMAYACAK KADAR IYI

Lauren Blakely tarafından

İndirimlerden, yeni çıkan kitaplardan, ön siparişlerden ve özel ücretsiz hediyelerden ilk siz haberdar olmak ister misiniz? VIP posta listeme kaydolunburadan !

OLIVIA

Denemek ister miyim?

Kardeşim beni yeni ev otomasyon sisteminin prototipini incelemeye davet ettiğinde bana tam da bu soruyu sordu.

Bu Alexa değil. Google Home da değil. Ev otomasyon sistemi sözde en sinir bozucu e-postalarınıza cevap veriyor, size omlet yapıyor ve hatta çamaşırlarınızı katlıyor.

Benim rüya hayatımda öyle.

İnek olduğum için, beni bir deneme sürüşüne davet ettiğinde doğal olarak "evet" dedim. İşte buradayım, gösterişli Gramercy Park binasının lobisinin sarı parke zemininde yarışırcasına yürüyor ve çatı dairesinin düğmesine basıyorum.

En üst kata ulaştığımda, koridordan aşağı atlayarak onun evine gittim. Hevesli diyebilir misin?

Kapısına vurdum. Cevap vermesi on saniyeden fazla sürüyor, bu yüzden sonunda cevap verdiğinde iyice sinirlenmiş gibi davranmaya karar veriyorum.

"Hadi, hadi, hadi." Ayak parmaklarımla üzerinde zıplıyorum, ellerimi tutuyorum.

Siyah gözlüklerinin arkasından gözlerini deviriyor. "Çok mu heveslisin?"

Kapıyı benim için açık tutuyor. İçeri daldım, gözlerim lazer gibi küçük beyaz cihazı tarıyordu. "Ev otomasyonu gibi havalı bir şeyi önüme koyup da atlamamamı ve onunla oynamak istemememi bekleyemezsin. Sadece bir jetpack taktım ve ona dokunmak için aşağı uçtum."

Gülüyor ve bana oturma odasına kadar eşlik ediyor. Tıpkı onun gibi benim de her türlü elektronik aleti, aygıtı ve oyuncacı sevdiğimi ve çocukluğumuzdan beri her türlü oyun konsolu için kavga ettiğimizi biliyor. En büyükleri ben olduğum ve iki ikiz kardeşim olduğu için genellikle onları yenerdim.

Ve onları dövdüm.

Birinin küçük şeytani dahilere hadlerini bildirmesi gerekiyordu. Son zamanlarda Dylan iş için seyahat ettiğinden ona haddini bildirmek zor oldu. Ama döndüğünde, softbol ligimizde onun kışını tekmelemeye niyetliyim.

"Doğru, doğru," diyor Flynn düşünceli bir şekilde. "Ne düşünüyordum ki? Sen de Dylan da benim gibi ineksiniz."

Vurmak için bir yumruk kaldırdım. "Dostum, biz çok ineğiz. Ayrıca bilgin olsun, inekler kuraldır."

Otoriter bir şekilde alay ediyor. "Bunu biliyorsun. İnek ya da baskın."

Cihazı sehpanın üzerinde görüyorum. Gözlerim açılıyor ve sanki bir çekici ışına yakalanmışım gibi ellerimi uzatıyorum. "Beni liderinize götürün."

Otomasyon cihazının adını kullanarak, "Kate senindir," diyor. Kendimi deri koltuğa bırakıyorum ve sorularımı sıralıyorum.

"Kate, bana bir köpek fıkrası anlat." "Kate, bana bir sandviç yap."

"Kate, Bora Bora'da hava nasıl?" Her birine gösterişli cevaplar veriyor.

Konuşan bir köpekten daha şaşırtıcı ne olabilir? Heceleme yarışması. Tamam, sen bir sandviçsin.

Ve . . .

Mükemmel, oraya gitmelisin.

Yeni teknolojiyle haklı olarak gurur duyan Flynn'e bakıyorum. "Kate her şeyin cevabını biliyor. Şimdi bir uçak bileti ayırtıyorum."

Flynn başıyla onaylıyor. "Bora Bora her zaman iyi bir fikirdir. Aksini düşünen biri varsa, onu hayatından çıkarmalısın."

Şakağıma dokunuyorum. "Bora Bora turnusol testi. Bunu dosyalıyorum." Odağıma beyaz diske geri veriyorum. "Kate, bana en iyi pop şarkılarından bir çalma listesi yap."

Biraz Ariana Grande ve Katy Perry hazırlarken Flynn inliyor ve başını ellerinin arasına alıyor.

"Hayır, lütfen, pop şarkıları olmasın." "Pop severim."

"Indie rock'ı denemelisin, sana söylemiştim."

Gözlerimi deviriyorum ve onun en sevdiği şarkıları en iyi şekilde yorumlamaya başlıyorum. "Ah, hayatım çok üzücü, bir kartalla uçtum ve şimdi ayak parmaklarımın etrafında bir ilmik var."

Gülmekten kırılıyor ve bana tuhaf tuhaf bakıyor. "Bu da ne Olivia?"

Çok açılmış gibi cevap veriyorum. "Indie kulağa böyle geliyor. Hüzünlü bir ağıt."

"O zaman sana popun nasıl bir şey olduğunu anlatayım." Flynn son derece mutlu bir ifade takınıyor, parmaklarını şıklatıyor ve ardından benim müziğime bir gönderme yapıyor. "Oh, seni istiyorum. Evet, istiyorum. Evet, evet, evet, istiyorum. Do do do do do do do do do do."

Gülüyorum. "Bak, bunu dinlemek çok eğlenceli! Bu şarkıyı kesinlikle yazmalısın."

"Yani müzik konusunda aynı fikirde değiliz." "Ama Bora Bora turnusol testinde değil." "Bora Bora turnusol testi asla."

Sonraki bir saati cihazla oynayarak geçirdim ve bunun şimdiye kadar gördüğüm en havalı cihaz olduğunu söyledim. "Ama Kate için bir testimiz daha var."

"Ne oldu?"

Bir açıklama yapmaya hazırmışım gibi kollarımı iki yana açıyorum. "Bu en zorlu sınav olacak. Ona atacaklarımla başa çıkabilecek mi?"

Flynn büyük bir hareketle. "Devam et."

Boğazımı temizliyorum ve çok ciddi bir ton takınıyorum. "Kate, bana seksi, akıllı ve nazik bir erkek bul. Hayvanları sevmeli. New Yorkta ilginç yeni randevular denemeye istekli olmalı. İdeal olarak, tuhaf ve ilginç sanat enstalasyonlarını sevmeli. Ve kendinden başka bir şey hakkında sohbet edebilmeli."

Flynn'in gözleri şişiyor. "O mucize yaratan biri değil," diyor korumacı bir tavırla.

Cihazı koruyor.

Kate sakinleştirici robotik sesiyle cevap veriyor, ama onu sinirlendirmişim. "Üzgünüm, bu doğru değil. Lütfen tekrar deneyebilir misiniz?"

Çıldırđım.

"Ondan imkânsız yapmasını bekleyemezsiniz," diyor Flynn.

"Biliyorum, bir de bana sor."

Öne doğru eğiliyor, elleri dizlerinin üzerinde. "Randevular seni üzüyor mu?"

İç çekiyorum. ". biraz berbat. Son zamanlarda hiç denedin mi?"

Titriyor. "Hayır, Annie'den beri izinde sayılırım."

Flynn'in eski sevgilisini hatırladıkça ben de ürperiyorum. Onu tamamen kullandığı, servetine pençelerini geçirmeye çalıştığı ortaya çıktı. Boşuna değil, ama bir teknoloji multimilyonerinin kendisini kendisi için seven birini bulması gerçekten zor. Kardeşim günah kadar zengin ve normalde onun için üzülmem ama bu konuda -birinin sizi siz olduğunuz için mi yoksa paranız için mi sevdiğini asla bilememek- kalbim çok ağır.

Kendi deyimiyle, bu bir zavallı küçük zengin çocuk ikilemi. Yine de tamamen gerçek. "Peki ya sen? Mayın tarlasındaki randevularda son durum nedir?" "Dün gece yakışıklı bir cerrahla çıktım. oldukça komik ve zeki. Ama caz müziği sevdiği ortaya çıktı," diyorum burnumu kırıstırarak. "Zamanının yarısını bana caz kulüplerine gitmeyi ve evde caz dinlemeyi sevdiğini söyleyerek geçirdi. Dürüst olmalıydım - caz asla hayatımın bir parçası olmayacak, bu yüzden açıkça uyumlu değiliz. Birbirimizi asla göremeyiz."

Flynn bana bakıyor, derin bir nefes alıyor. "Olivia. Ama yine mi yapıyorsun?"

"Ne yapıyorsun?" Kızgınlıkla soruyorum. "Randevularda neyin işe yarayıp neyin yaramadığı konusunda doğrudan ve dürüst olmak mı?"

"her randevuyu sabote mi ediyorsun?" Dik oturuyorum. "Bunu yapmıyorum."

Beni işaret ediyor. "Evet, biliyorsun." "Caz umurumda değil."

"Eminim onun caz sevgisi için bir çözüm yolu bulabilirdiniz. Onun yerine sabote ediyorsun. Ron'dan beri bunu yapıyorsun."

Öfkelendim. "Beni suçluyor musun? Ron tam bir pislikti. Ve bunu iyi saklıyordu."

"'Douchenozzle' bu örnek için biraz hafif kalır. Daha çok 'tüm pisliklerin kralı' gibi. Sadece aldatan değil, aynı zamanda seri aldatan bir adama pek sık rastlayamazsınız. Sanki macera takvimindeymiş gibi ilişkileri vardı."

Utançtan göğsümde bir sızı hissediyorum. "Ve bu beni işaretleri kaçırdığım için gelmiş geçmiş en aptal kadın mı yapıyor?"

Flynn yanıma gelip omzumu sıkıyor. "Hayır. Sen adamı sevdin ve o da Artful Dodger'dı. İlk başta aldatmacasını fark etmek zordu. Ama o zamandan beri, orada burada biraz görünen bir adamla tanıştığınızda, onda her zaman yanlış bir şeyler buluyorsunuz. Zeki ve

Komik cerrah mı? Ama cazdan hoşlanıyor, bu anlaşılmayı bozar mı? Ve sonra ona söyledin mi?"

"Ama ben hiç hoşlanmıyorum," diyorum kısık bir sesle.

"Bakın, ben de cazdan hoşlanmıyorum. Ama bunun kumda bir çizgi olması gerektiğini düşünmüyorum." Kaşlarını çattı. "Bana karşı dürüst ol. Bir daha incinmemek için sürekli bir erkekte yanlış olan şeyi mi arıyorsun?"

Keşke bu kadar açık olmasaydı diye iç geçiriyorum ama Flynn beni herkes iyi tanıyor. "Ron tarafından tamamen kandırıldım. Bunun olacağını tahmin edemedim, ama etmeliydim. Ya tekrar olursa?" En derin endişelerim ses tonumu renklendirirken soruyorum.

"Her şey olabilir, ama şimdi daha başlamadan birinde yanlış bir şey bulmaya çalışıyorsunuz. Bunu yaparsanız kendinizi asla istediğiniz şeye açamazsınız."

Kollarımı kavuşturup derin bir nefes veriyorum. "Tamam, belki bunu yapıyorum, ama bak, kontrol listesindeki tüm kutuları işaretleyen kimseyle tanışmadım. Hatta dörtte üçünü bile. Kahretsin, yarısına bile razıyım. Hayalimdeki erkeğin var olup olmadığını bile bilmiyorum."

Pencereden dışarı bakıyor, sanki bir matematik problemini düşünüyormuş gibi. Kardeşim uykusunda matematik problemleri çözdüğü için parmaklarını şıklatıyor. "Arkadaşım Patrick. Kız kardeşi çöpçatan. Neden Evie'yi denemiyorsun? Ona ne aradığını söyle. Belki senin için birini bulabilir."

İnternette tanışmayı denedim. Arkadaşlarım tarafından ayarlandım. Spor salonunda, kitapçılarda, hatta çiftçi pazarında bile erkeklerle tanışmaya açık oldum. Ama cazdan nefret eden, hayvan sever, ilginç sanat hayranı, cehennem kadar seksi ve benden hoşlanan birini bulma şansım olmadı.

"İtiraf etmeliyim ki, biraz seçiciyim. Sence bekar olmam daha mı iyi?"

"Olivia, mutlu olmak istiyorsun. Birini bulmak istiyorsun. Evie'yi ara. Onun işi seçici insanlar için eş bulmak."

Bu tam bana göre.

Ve aptal olmadığım için onu aradım. Ertesi gün onunla bir kafede buluştum.

Bir çöpçatanda aradığınız her şey onda var. İnsanlar için keskin bir gözü var; neşeli, çılgınca dışa dönük, fevkalade neşeli; ve herkesi tanıyor.

"İsteklerim çok mu çılgınca?" Ona ne aradığımı söyledikten sonra soruyorum.

Evie bana güven verici bir bakış atıyor ve elimi okşuyor. "Hayır. Senin karşılanması çok zor şartların . Zor olan, internetten böyle bir adam bulmak. Ama sen de bu yüzden bana geldin." Gülümsemesi ısıltı ve güven dolu. "Aklımda birkaç erkek var. Bana sadece birkaç gün verin, size hayallerinizdeki erkeği bulmak için elimden geleni yapacağım söz veriyorum."

Bana imkansız gibi geliyor.

HERB

"Selam küçük Cletus. Çok iyi gidiyorsun ve harika görünüyorsun," diyorum parlak kahverengi tüylü çay fincanı chihuahua'ya. Elimle yumuşak sırtını okşarken inliyor. Beş aylık Cletus bugün çok önemli bir ameliyat geçirdikten sonra bir kafeste dinleniyor. "Merak etme," diye fısıldıyorum. "Onları özlemeyeceksin."

Veteriner teknisyenim arkamdan kıs kıs gülüyor. "Eminim yapacaktır."

Arkamı döndüğümde David'e gözlerimi deviriyorum. "Görüyorum ki kısırlaştırma sempatisinden muzdaripsin. Seni daha iyi hissettirmek için ona bir çift kısırlaştırıcı getireyim mi?"

"Düşündüm de, bana çok yardımcı olurdu."

"Onları özlemediğini biliyorsun değil mi?"

David kasıklarını tutuyor. "Ben benimkini özlerdim."

" zaman seni kısırlaştırmamam iyi bir şey, değil mi?"

Yirmi üç yaşında olan David hala genç ve belki de bu yüzden bir köpek kısırlaştırıldığında erkeklerin sıklıkla yaşadığı o çağrışımsal acıyı hala hissediyor. Otuz dört yaşındayım ve binlerce kısırlaştırma ve kısırlaştırma işleminden sonra, bunun çok ötesindeyim. Bir köpeğin anatomisinin belirli bir çıkarılması konusunda duygusallaşmıyorum. Garip de gelmiyor.

Hepsi bir günlük iş.

David bana bir selam verdi. "Evet, patron. Ayrıca, Cletus'un koruyucu annesi de burada." "Harika. Gidip Evie ile konuşacağım." Şehrin yakınlarındaki kurtarma merkezlerinden birine düzenli olarak bakıcılık yapıyor ve küçük köpekleri evlat edinilmeye hazırlanıyorlar.

Yavruyu nazikçe kucağıma aldım ve Yukarı Doğu Yakası'ndaki muayenehanemin lobisine taşıdım.

Evie bana ışıltı ışıltı el sallıyor. "Peki küçük tatlı çocuk nasıl?"

"Harikaydı."

Evie gülüyor. "Bir hayvanın ameliyat sırasında harika iş çıkardığını söylemenin her zaman komik olduğunu düşünmüşümdür. Çünkü, gerçekten, ameliyat sırasında harika olan *sen* değil misin?" Omzuma şefkatle vuruyor.

Haklı.

Ben de kabul ediyorum, etkili olması için tırnaklarıma üflüyorum. "İşi kaptıysan, kapmışsındır. Kimse köpek taşaklarını bu adamdan daha iyi kesemez."

"Bunu kartvizitine yaz, Herb."

"Bu benim yeni sloganım olacak." Vites değiştiriyorum. "Pekâlâ, ne yapacağınızı biliyorsunuz. Onu bol bol dinlendirin, rahat olduğundan emin olun. Hemen yemek istemeyebilir. Ve ne yaparsan yap, o abajuru üzerinde tut."

Evie yüzünü köpeğin minik külâhının içine sokar ve ona bir öpücük verir. "Külâhından çıkmaya izin vermeyeceğim, söz veriyorum Coney Boy."

"Bir şey olursa beni ara, tamam mı? Gündüz ya da gece. Fark etmez."

"Kulağa mükemmel geliyor." Ama gitmeden önce bana bir bakış attı. Aklında bir şey olduğunu söyleyen bir bakış. "Dr. Smith, size bir şey sormak istiyordum."

"Kafanda dönen çarkları görebiliyorum."

Haklı olduğumu kabul ederek gülümsüyor. "Yeniden çıkmaya başladın mı? Sandy gideli bir yıldan fazla oldu."

"Evet, çıktım," diyorum, biraz savunmacı bir tavırla. "Sadece doğru kişiyle tanışmadım."

"Doğru insanla tanışmak zor. Bu konuda seni anlıyorum." Ses tonu sempatik.

"Doğru insanla tanıştığımı *sanmıştım*."

Mesele şu ki Sandy harika bir kadındı ve ayrıldığı için onu suçlayamam. Pekin'de harika bir iş teklifi aldı. Kabul etti ve iki hafta sonra herhangi bir tantana ya da devam etmemizle ilgili bir tartışma olmadan uçağa bindi.

Bir yıldır birlikteydik. Planlar yapmaya başlamıştık. Sonra onun planı dünyanın öbür ucuna taşınmaktı, o da öyle yaptı ve bizi bir çırpıda bitirdi.

"Ama bunun seni üzmesine izin veremezsin," diye ekliyor Evie. "Sen bir ödölsün."

Omuzlarımı dikleştiriyorum ve abartılı bir gülümseme takınıyorum. "Teşekkür . Her zaman sahnede dolaşırken çok hoş görüneceğimi düşünmüşümdür, belki de bir mavi kurdele töreninin sonunda hediye edilirim."

"Seni bir randevu yarışmasına sokacağız." Düşünceli bir şekilde iç geçiriyor, boştaki eliyle çenesine vururken gözleri biraz daralıyor. "Ama senin için başka fikirlerim var."

"İtiraf et. Beni yine ahırına mı almaya çalışıyorsun?"

Koluma şefkatle vuruyor. "Elbette. Yıllardır seni ahırına almaya çalışıyorum. Bunu biliyorsun. Akıllı, bekâr, her şeyiyle tatlı, zeki, şehirdeki kurtarılmış hayvanlar için ücretsiz kısırlaştırma klinikleri yapan seksi bir veteriner. Çok talep göreceksin."

Kendisi birinci sınıf bir çöpchatan olduğu için Evie bu konuyu daha önce de açtı. Yine de isteksizdim. Belki de eski sevgilim bir veda öpücüğü bile vermeden çekip gittiğinden beri yaralarımı sarıyordum. Ya da bir yanım, veterinerlik okulunu bitirip başarılı bir muayenehane açabildiysem ve Manhattan'da tutunabildiysem, küçük bir yardım almadan bir kadın bulabilmem gerektiğini düşünüyor. "Dürüst olmak gerekirse, Sandy ile tanıştığım gibi eski usul biriyle tanışacağımı düşünmüştüm. Bir kafede karşılaştık. Neredeyse sıcak çikolatasını üzerime döküyordu."

"Ah, eski romantik komedi buluşması."

"Şey, evet. Sanırım öyleydi. Ben de benzer şekilde yeni biriyle tanışacağımı düşündüm."

"Peki senin için nasıl gidiyor?"

Sorusunu düşünerek çenemi kaşıyorum. "Kötü bir şekilde." "Söylemiyor musun?"

"Alaycı bir tavır mı seziyorum?"

"Hayır. Ben sadece biriyle yüz yüze, rastgele, filmlerde olduğu gibi bir şekilde tanışmayı ummanın diferansiyel hesap kadar zor olduğunu kabul ediyorum."

"Birileriyle çıktım. Çoğunlukla arkadaşlarım ayarladı." "Ve?"

Başımı sallayarak irkildim. "Korkunç. Başka biriyle çıkmaktansa pekmezde yıkanmayı tercih ederim, *Tonya falancayı tanıyor, falanca da falancayı tanıyor*. Ve bu aslında şu anlama geliyor: senin tek arkadaşın, kız arkadaşı ya da nişanlısı tarafından onun tek arkadaşını ayarlaması için baskı gördü ve ortak bir noktanızın olup olmaması önemli değil."

Cletus'un başını okşarken sempatik bir şekilde başını sallıyor. "Bu gerçekten de arkadaşların sadece arkadaş oldukları için arkadaş edinmeleriyle ilgili bir sorun.

ilişki durumu. Ancak benim uzun bir bekar bayan listem var ve ben sadece cin tonik gibi birbirine yakışacağını düşündüğüm -hayır, eminim- insanlarla bağlantı kuruyorum."

"İyi bir cin tonik severim."

Arsızca gülümsüyor. "Biliyorum. Tüm müşterilerim incelenir ve gerçek anlaşmayla . Ve senin de bununla ilgilendiğini biliyorum."

"Nereden biliyorsun?" Bunu neden söylediğini merak ediyorum ama doğrusunu söylemek , tam üstüne bastı.

"Sandy ile istediğin de buydu. Sen dışarı çıkıp sahada oynayan biri değilsin, Herb."

Bu haklı. "Bu doğru."

Mavi gözlerine kazınmış kararlılıkla bana bakıyor. "Peki, ne olacak Bay Miyav?"

İnledim. "Hayır. Bu lakap kabul edilemez."

"Eğer seninle eşleşmeme izin verirsen sana bir daha böyle hitap söz veriyorum."

"Yani artık zorlama var, öyle mi?" Kadın neşesini ve iyimserliğini hiç kaybetmiyor.

"Buna ister zorlama deyin, ister kısmet. Ne derseniz deyin, sizin için mükemmel bir kadını var."

Şüpheli bir kaş kaldırıyorum. "Ya sıkıcıysa?"

Başını sallıyor. "Hiç şansı yok."

Başka bir endişemi dile getiriyorum. "Ya sığ biriyse?"

"Zeki ve düşünceli biri."

Ve bir engel daha. "Ya o, ne bileyim, kokarsa?"

Evie daha yakına eğiliyor ve parmağıyla burnuma dokunuyor. "Çok güzel kokuyor, seni aptal adam."

Sonra da anlaşma bozucu. "Ya köpekleri sevmiyorsa?"

"Bana biraz kredi ver. Sanki sana köpekleri sevmeyen birini ayarlamışım gibi. Aklımdaki kadın çok sevimli. Tam da üç bacaklı bir köpek sahiplenmek istiyor."

Ve kalbim biraz eriyor. Bekle, . Yapamam. Ona bu kadar çabuk aşık olamam, onu tanımıyorum bile. "Sanırım bir randevudan zarar gelmez. Ama akşam yemeğine çıkmak istemiyorum."

"Akşam yemeği masadan kalktı."

"Şarap tadımı yapmak istemiyorum." "Sadece şaraba hayır de."

"Bira tadımı yapmak istemiyorum ve mayonez tadımı veya turşu tadımı gibi süper hipster tarzı bir şey de yapmak istemiyorum."

"Anladım. O zaman muhtemelen havuç tadımı da yapmak istemezsiniz. Değil mi?"

"İnsanlar gerçekten havuç tadımı yapıyor mu?"

"Brooklyn'e hiç gittin mi? Bugünlerde her şey var." "Doğru."

"Tamamen alışılmadık bir şey yapmak istiyorsunuz. Kimyanızın uyuşup uyuşmadığını anlamanızı sağlayacak bir şey."

Mesele de bu. Sandy gittiğinden beri tipik üç randevu olayını birkaç kez yaptım ve o atlıkarıncaya tekrar binmek istemiyorum. "Sadece bir kez atlıkarıncaya binmek istiyorum ve bunu bir randevudan sonra anlayacağım."

"O zaman muhteşem bir randevu olmalı. Hala tuhaf, acayip, ilginç modern sanatı seviyor musun?"

"Kahretsin, iyi bir hafızan var."

"Eşleşmeler için bir hafızam var. New York'la ilgili tüm ilginç şeyleri keşfetmeyi seven ve bulmacaları seven akıllı, alaycı, teknoloji meraklısı bir sanatseverle tanışmak ister misin?"

Kulaklarım canlandı. "Bulmacaları severim."

OLIVIA

"Nasıl görünüyorsun?" Kardeşime soruyorum, çünkü bir kitap almak için uğramıştı. Onun fikrini almak için mükemmel bir fırsat.

Yeşil gözleri kahkahalarla ve kuşkusuz alaycı bir tonla parlıyor. "Nasıl görünüyorsun?" diye yankılanıyor *Neden Uyuruz*'u kolunun altına sıkıştırırken.

Kılandım. "Bir erkeğin fikrine ihtiyacım var."

"Ve sen bana sordun?" Göğsünü işaret ediyor.

"Erkek olduğuna oldukça eminim. Bana söylemek istediğin bir şey var mı? Parçalarını değiştirdin mi?"

"Hayır, ama demek istediğim, ben senin kardeşimim. Bu da beni senin görünüşün hakkında yorum yapmaktan alıkoyuyor."

Öfkelendim. "Bana iyi görünüp görünmediğimi söyleyebilir misin?"

"Hayır, aslında sana söyleyemem. Kız kardeşime güzel göründüğünü söylersem artık hiçbir şekilde bir erkek olarak işlev göremem. Peki, deneysel olarak, evet. İyi görünüyorsun. Ama aynı zamanda aptal görünüyorsun çünkü sen benim kız kardeşimsin ve bunu düşünmek zorundayım."

"Kız kardeşinin bir şeyin içinde güzel göründüğünü gerçekten düşünemiyor musun? Ben otuz yaşındayım, sen yirmi yedi. Artık çocuk değiliz."

"Fark etmez. Bazı şeyler asla değişmez. İyi görünüyorsun. Kız kardeşler her zaman iyi görünür. Sana bundan başka bir fikir veremem."

Ona hançer gibi bakıyorum. "Flynn, senden hoşlanmam iyi bir şey. Ve biliyor musun? Ben de kendimden hoşlanıyorum, bu yüzden moda departmanında akıllıca seçim varsayacağım."

Omzuma vururken yüzünde bir gülümseme beliriyor. "İşte böyle. İşte tanıdığım ve sevdiğim kendinden emin abla. Akıllıca bir seçim yaptın. Şimdi dışarı çık ve harika vakit geçir. Evie'yi kullandığın için çok heyecanlıyım. Bu konuda içimde iyi bir his var. Bunu sabote etme."

"Kim, ben mi?" Çok masumca sordum. "Ben bunu asla yapmam." Yüz ifadesi sertleşiyor. "Ciddiyim Liv."

Yemin etmek için boştaki elimi kaldırıyorum. "Söz veriyorum. Bu gece kendime sabotaj karşıtı bir kalkan kurdum. Ve bu işe gözümü dört açarak giriyorum."

Kapıya yönelirken "Kendine iyi bak," diyor. Vedalaşıyorum, sonra aynada kendime son bir kez bakıyorum.

Kot pantolon iyi görünüyor, botlar seksi, tek omuzdan kayan sevimli üst güzel, daha fazlasına dair bir ipucu var. Kahverengi saçlarım omuzlarımın üzerinde kıvrılırken biraz dalgalanıyor.

Yansımama "Sen bir başparmaksın," diyorum.

Ateşli veteriner Herb'le buluşmak için Tribeca'ya gidiyorum.

* * *

Tam zamanında geldim, geç kalmasını bekliyordum. Çoğu insan genellikle . Ama Helen Williams Galerisi'ndeki bir ışık enstalasyonunun önünde duran uzun boylu, düzgün vücutlu, yakışıklı, yani tüm evrendeki en yakışıklı adamı gördüğümde nefesim kesiliyor.

O olmasına imkan yok.

Koyu renk kot pantolonlu ve kaslarını saran mavi düğmeli gömlekli adam başka biri olmalı. Bahse girerim uçakla getirilmiştir, çayırlarda yakışıklı adamlar yetiştiren yabancı bir ülkeden gönderilmiştir. Etrafta durup sadece yakışıklılık saçması için para almıştır. Bir model olmalı. Fuşya pembesi ışığın altında, tam da Evie'nin onu aramamı söylediği yerde duran ateşli veteriner Herb'ün bu olmasına imkân yok.

Herb muhtemelen tuvalette ve bu magazin reklamından fırlamış adam da onun yerini tutuyor.

Ama sonra Bay Kelimelerle Anlatılamayacak Kadar Yakışıklı bakışlarımı yakalıyor. Dudakları, tüm evrendeki diğer tüm yamuk gülümsemeleri utandıracak şekilde yamuk bir gülümsemeyle kıvrılıyor. Çünkü bu çarpık gülümseme, çarpık gülümsemelerin neden kesinlikle lezzetli olduğunu tanımlayan çarpık gülümsemedir. Daha onunla konuşmamışken bile midem bulanıyor.

"Ne düşünüyorsun? Pembe benim rengim mi?" diye soruyor birkaç metre öteden, ışığa bakarak.

Tanrım, umarım odur. Yaklaşıyorum. "Ben seni daha çok eflatun olarak görüyorum."

Bana düşünceli bir bakış attı. "Bu çok kötü. Aslında belki deniz salyangozu olurum diye umuyordum."

Gülüyorum. "Cezayir menekşesinin neye benzediğini biliyor musun?"

"Hayır, tahmin edeyim, mavinin bir tonu değil mi?" Elini uzattı. "Ben Herb Smith."

Tanrı'ya şükürler olsun. "Ben Olivia Parker."

Herb Smith, siyah saçları, kare çenesi ve mükemmel Bora Bora okyanusunun safir rengindeki mavi gözleriyle tanıdığım en yakışıklı adam. Bu adam için ölünür ve ben oyun oynamaya inanmam. Eğer fiyaskolar konusunda açık sözlü olacaksam, fiyasko olmayanlar konusunda da açık sözlü olacağım.

"Işığın altında duran adamın gerçekten sen olacağını düşünmemiştim," diye itiraf ediyorum.

"Nedenmiş o?"

Yutkunuyorum ve sonra dürüstlüğün büyük bir parçasını ısıırıyorum, çünkü başka ne anlamı var ki? "Seksi erkekler diyarından ithal edilmiş gibi görünüyorsun."

Gözlerini kırptırıyor. Gözleri genişliyor ve parlıyor, sonra da "Vay canına, böyle bir ülkenin var olduğunu bilmiyordum" diyor.

"Goodlookingia ve Stunninglandenero arasında. Beautifulcountria'nın hemen kuzeyinde."

"Dünya haritanızı görmek isterim."

"Evde var. Ama bu çok mu ileri gitti? Sana yakışıklı demek ve seni baştan nesneleştirmek? Geri sarmamı ve tekrar yapmamı ister misin?"

"Bir saniye bekle. Az önce bana çok yakışıklı olduğum için iltifat ettin ve bunun çok ileri gittiğini mi düşünüyorsun?"

"Seni sadece dış görünüşüne göre değerlendirdiğimi düşünüyorsan diye söylüyorum," diyorum, çünkü Evie'den hizmetlerinin daha çok ruh eşi türünde olduğu ve daha az seksi olduğu izlenimini edindim.

Bir elini hafifçe kolumda gezdiriyor. "Beni biraz daha yargıla. Çok şanslı olmalıyım."

Kolunu indiriyor ve ben de gülümsüyorum, tüm yüzüme yayılan türden bir gülümseme. "Aslında," diye ekliyor, "umarım beni değerlendireceğin özelliklerin uzun bir listesi vardır, bir kontrol listesi gibi?"

Reddedici bir şekilde elimi sallıyorum. "O liste akıllı telefonumda var. Bu gece dolduracağım. Nasıl gittiğini gördükten sonra."

"Bu liste ne kadar uzun?"

Derin düşüncelere dalmış gibi yaparak tavana . "Yaklaşık beş ya da altı sayfa olduğunu söyleyebilirim."

"Sen benim kalbime göre bir kadınsın."

"Uzun bir kontrol listeniz var mı?"

"Var ve inanılmaz uzun." Bir an duraksıyor, bebek mavisi gözleri bedenimde bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Pek çok şey inanılmaz derecede uzun."

"Şimdi kim önde?" Dehşete düşmüş gibi davranarak soruyorum ama aslında hiç de dehşete düşmüş değilim.

Uzun şeyleri severim.

"Ne diyebilirim ki? Uygun göründü. Bu arada, ben ithal değilim. Aslında yerel olarak yetiştirildim."

"Demek çiftlikten çıkma bir adamsın?"

"Evet, elli millik bir yarıçap içinde evimde büyüdüm. Westchester'da büyüdüm. Yani bu gece gerçekten bir sürü kutuyu işaretleyebiliyorsunuz. Bu *uzun* kontrol listesinde çiftlikten bugüne olduğunu varsayıyorum."

"Şimdi ekliyorum ve ," diyorum ve içimden gökyüzünü yumrukluyorum.

Bu şimdiye kadarki en iyi randevu.

Arkasındaki neon ışık tesisatının pembe parıltısı titrerken, şimdiye kadar işe yarıyor gibi görüldüğü için daha fazla dürüstlüğü tercih etmeye karar verdim - ve sabotajdan çok daha iyi olduğu ortaya çıktı. "Muhtemelen bunu söylememeliyim ama biriyle çıkmak cidden berbat olabilir ve ilk on dakikada, uzun zamandır çıktığım herkesten daha eğlenceliydin ve üstelik delicesine yakışıklı bir adamsın." Ellerimi kalçalarımın altına koyup gözlerimi kısıyorum. "Neyin var senin?"

İçini çeker. "Peki. Kabul ediyorum. Mobilyaları bir araya getirmek için IKEA talimatlarını takip etme konusunda berbatım. Biliyorum, sadece adımları takip ediyorsun. Ama zor ve ben bu konuda kötüyüm. Bununla yaşayabilir misin?"

Kaşlarımı çatıyorum, bir elimi çenemde gezdiriyorum. "Eğer mecbur kalırsam."

Yaklaşıyor, gözleri tekrar bir tur atıyor. "Ayrıca benden önce davrandın. Çok güzelsin. Ama dürüst olmak gerekirse, ortalama görünümlü olsaydın da sorun olmazdı, çünkü görünüş en önemli şey değil ve bu ilk birkaç dakika benim de favorim. Uzun zamandır."

Vay anasını. Nadide bir hava soluyor. Ben gülümsüyorum, o sırıtıyor, gözleri ışıltıyor ve içim kıpır kıpır çarpıyor. "I

Katılıyorum. Görünüş kadar da önemli değil."

"O zaman iyi miyiz? Eğer beni , yarım saat içinde buradan gitmiş olacağım."

"O kadar uzun mu? Ben daha erken sanırdım. Ama meydan okumanın devam etmesine sevindim ve bu her iki taraf için de geçerli. Bana ayak uydursan iyi edersin, Herb Smith."

"Oh, niyetim var. Kesinlikle sana ayak uydurmaya niyetliyim."

Galeride dolaşıyoruz, neon ışıklardan yapılmış tuhaf enstalasyonlara bakıyoruz ve biz gittikçe tenim ısınıyor, kalbim sıkışıyor ve umudum fırlıyor. Bu adamdan hoşlanıyorum, rahat konuşmasından hoşlanıyorum. Konuşurken çıkardığı çıtırtı ve patlamaları seviyorum.

Eminim onda bir sorun vardır. Ama aramaya gidemem.

Kendimi sabote etmeye karşı kalkanımı korumam gerekiyor.

Belli açılardan balon bir hayvana benzeyen parlak sarı bir çift neon ışığın önünde duruyoruz. "Ayrıca, bir şeyi hemen aradan çıkarabilir miyiz?" diye soruyor.

Bir elimi havaya kaldırdım. "Bu gece seks olmayacak." kahkahalar yükseliyor. "Söyleyeceğim şey bu değildi, ama temel kurallarınızı bilmek iyidir. Şunu açıklığa kavuşturalım, her türlü seks masanın dışında mı?"

Yanaklarımda ikiz pembe lekeler oluşuyor. "Muhtemelen."

Yaklaşıyor ve onun kokusunu alabiliyorum - tıraş losyonu odunsu ve sarhoş edici. "Peki ya öpüşmek, öpüşebilir miyiz? Diyelim ki kontrol listesindeki bazı işaretleri karşıladım, sonunda öpüşmek ister misin?" diye soruyor ve ben şimdiden neredeyse sarhoş olmuş durumdayım.

Hemen şimdi bir öpücük istiyorum. "Bu makul görünüyor," diyorum biraz nefes nefese. Sonra aklım onun yorumuna takılıyor. "Yoldan çekilmek için ne istiyordun o zaman?"

Derin bir nefes alır. "Evet, Herb benim gerçek adım."

"Bunun sahte bir isim olduğunu düşünmemiştim."

"Birini korkutmaya çalışmadığınız sürece kim sahte isim olarak bunu seçer ki?"

"İsmin beni korkutmuyor," diyorum, çünkü onun eski tarz isminden yüzde 100 rahatsız değilim.

"Emin misin?"

Beyaz duvardaki ışıklı heykeli gösteriyorum. "Hâlâ burada, gökkuşağı neon ışıklarından oluşan bu garip, tuhaf, kıvrımlı-turny kolajın altında duruyorum. Ben

Elbette."

Söz konusu sanat enstalasyonuna bir bakış atıyor. "En havalı şey bu değil mi?"

"Çok tuhaf, mükemmel bir tuhaf sanat eseri gibi. Bunu evime asmak ve insanların gelip 'Bu ne' demesini istiyorum. Ben de 'en içten düşüncelerim' diye cevap vereceğim," diyorum kibirli bir şekilde.

"Şeytan gibisin," diyor hayranlıkla.

"Belki de öyleyim."

Şimdiden bu kadar iyi gitmesine şaşırarak ona bakıyorum. "Bu arada, neden adından bahsettin?"

Sesi daha yumuşak, daha doğrudan. "Sanırım bunu yapmadığına şaşırdığım için. Alışılmadık bir isim olduğu için çoğu randevu benim ismimi gündeme getirir. Bunun bir takma ad olup olmadığını, gerçek olup olmadığını, annemin bana vermek *zorunda* kaldığı bir aile adı olup olmadığını bilmek istiyorlar. Ya da bir hata."

"Hata mı? Neden birisi bunun bir hata olduğunu düşünsün ki?"

Bana sert bir bakış fırlattı. "Herb? Sadede gelelim. Chase değil. Hunter, Bennett, Foxface ya da bugünlerde erkeklere takılan havalı isimlerden biri de değil."

Dudaklarımdan bir gülümseme geçiyor ve içimi ısıtıyor. "Adının havalı ya da havasız olması umurumda değil. Ama arkasında bir hikâye var mı?"

Kendini küçümseyen ve son derece sevimli bir şekilde kıkırdıyor. "Herb büyükbabamın adıydı. Göbek adım olması gerekiyordu. Ama ben doğmadan birkaç gün önce vefat etmiş ve duygusal ailem onu ilk adım yapmış."

"Çok dokunaklı. Çok tatlı bir hikaye."

"Bu soyadına takıldım kaldım, ama o harika bir adamdı, yani her şey yolunda. Ve dünyanın en basit soyadına sahibim, yani anlayacağınız."

"İkinizin de ismini sevdim. Tanıdık olanın yanında eski moda olanın yan yana gelmesi ferahlatıcı bir kombinasyon. Sizi daha da eşsiz kılıyor, tıpkı bu randevu gibi."

"Normalde randevularda bitene kadar saniyeleri sayarım." "Ah. Saniyeler, gerçekten mi? Genelde o kadar kötü müdür ki gerçek saniyeler?"

Kuvvetle başını sallıyor. "Genelde o kadar kötüdür."

"Şimdiye kadar çıktığın en kısa randevu hangisiydi?" Sanat galerisinin bir başka salonunda dolaşırken soruyorum.

"Yaklaşık on iki dakika elli iki saniye diyebilirim. Birbirimize söyleyecek hiçbir şeyimiz yoktu ve tırnaklarını nasıl yapacağını konuşmak istediğinde belliydi, sonra bana tırnakların nasıl yapıldığına dair bir Instagram videosu gösterdi, süngerler ve yapıştırıcı gibi şeyler vardı ve Instagram'dı. Instagram olduğunu söylemiş miydim?"

"Biraz ileri gideceğim ve itiraf edeceğim. Her bir şey için, her tür makyaj için ya da vücudunuza veya yüzünüze yapabileceğiniz her tür dekorasyon için her bir yaşam hilesine olan hayranlığı anlamıyorum ama belli bir yaş aralığındaki herkes Instagram'dan öğrendikleri her şeyi yapmak istiyor gibi görünüyor."

Gülümsüyor. "Bunun uzun zamandır çıktığım en iyi randevu olduğunu söylemek için çok mu erken?"

Benim sırtışıım da onunkine uyuyor. "Hiç de erken olduğunu düşünmüyorum, ama bence ana gösteriyi bitirene kadar karar vermemeliyiz."

"Buna hazır mısın?"

"Çok hazırım."

Randevumuzun meze kısmını bitirip ana yemeğe geçiyoruz.

HERB

Depoya doğru yürürken konuşuyoruz.

"Daha önce hiç kaçış odasına gittin mi?" Tribeca'da hareketli bir sokağa sapıyoruz.

Kaşlarını oynatıyor. "Bu kulağa hoş geliyor."

"Belki de öyledir." Abartılı, baştan çıkarıcı bir ses tonuna bürünüyorum. "Kaçış odamı görmeye gelmek ister misin bebeğim?"

Dudaklarını büzüyor, sonra bir elini göğsünde gezdiriyor. "Oooh, evet. Şimdi bana göster."

Homurdanıyorum, rutini sürdürüyorum, bu kadınla ne kadar kolay anlaştığımı seviyorum. "Benimle aynı seviyede. Kaçış odası bakiresi misin?"

Yüzünde ağırbaşlı bir ifade belirir. "Gerçekten de öyleyim."

"Ben de," diyorum normal sesime dönerek. "Ama Evie bunun bizim için mükemmel olduğunu düşünüyor çünkü ben bulmacaları seviyorum ve muhtemelen sen de seviyorsun."

"Onlar için çıldırıyorum," diyor ve kelimeleri tutkuyla vurguluyor. "Benim işim bir tür bulmaca gibi. Etik bir hacker olmak. Her şeyin içine tersten girmek zorundasınız." Sonra yaptığı bazı işlerden daha fazla bahsediyor ve bu büyüleyici. Bankaların güvenlik sistemlerine giriyor, sonra da onlara nerede açıkları olduğu konusunda tavsiyeler veriyor. "Senin yaptığına benziyor" diyor. "Bu da bir bulmaca."

Ne demek istediğini hemen anladım.

"Hastalarım konuşamadığı için mi?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Evet, bu onu oldukça bulmaca haline getiriyor. Sanki bambaşka bir dile ihtiyacınız var."

Aşağı Manhattan'ın ay ışığıyla aydınlanmış sokaklarında ilerlerken daha fazla sohbet ediyoruz ve bu sırada bir anlığına ona hayran oluyorum. Güzel olmasaydı da fark etmezdi dediğimde dürüst davranıyordum.

Ve bunda ciddiymdim. Benim için bu tür bir kimya -anlık ve elektrik- çok daha önemli.

Ama yine de onun bu kadar güzel ve bu kadar ilginç olduğuna inanmakta zorlanıyorum. Belli ki bir şeylerin ters gitmesi gerekiyor, Sandy'de olduğu gibi.

Bir an gerildim, eski sevgilimi hayal ettim. Yüzünü görüyorum.

Bir jet uçağıyla ayrılacağı haberini içimde hissediyordum. Ama Sandy'nin bu geceye bulaşmasını istemiyorum.

Bu düşünceleri aklımdan çıkarıyorum.

Bir ışıktta duruyoruz ve elimi Olivia'nın koluna koyup avucumu teninde .
"Umarım koluna dokunarak çok ileri gitmiyorumdur."

Bana bakıyor. "Kesinlikle koluma dokunabilirsin. Aslında, umarım tüylerimi ürperttiğini söyleyerek çok ileri gitmiyorumdur."

"İyi ürperdin mi?" Bir taksi çığlık çığlığa geçerken soruyorum. "Kesinlikle iyi türden."

"İyi bir titreme ile çalışabilirim."

Işık değişiyor ve karşıya geçiyoruz. "İyi bir titreme kontrol listesindeki bir diğer madde," diyor.

Kontrol ediyormuş gibi yapıyorum.

Beni ateşleyen bir gülüş atıyor ve Evie'ye evet demekle neden bu kadar geciktiğimi merak ediyorum. Ama en son Sandy'yle böyle hissetmişim ve-

Hayır. Bunu yapmayacağım. Yıllardır geçirdiğim en güzel geceyi mahvetmesine izin vermeyeceğim. Hayır. *Yıllardır.*

Sadece bu geceye odaklan.

Depoya vardığımızda, oyun yöneticisi kapıyı açıyor ve bizi içeri alıyor, ses tonu onlarca yıl öncesinden gizli bir adaminkine benziyor. "Merhaba, gizli ajanlarım. 1940'lara hoş geldiniz. Kaçış odanız sizin için hazır."

Oyun yöneticisi bizi bir bodrum odasına götürüyor, ajan arkadaşlarımızın yanlışlıkla polis tarafından gözaltına alındığını ve ipuçlarını bulup davayı çözebilirsek onları serbest bırakabileceğimizi söylüyor.

Zaman geçiyor.

Olivia'ya dönüyorum. "Buradan çıkış yolunu bulamazsak bunun tamamen utanç verici olacağına katılıyor musun? İkimiz de bulmacalarla ilgili becerilerimizden bahsettikten sonra?"

"Başarısızlık bir seçenek değil," diyor ses tonu gergin bir şekilde.

Hızlı ve metodik bir şekilde odayı inceliyoruz. Peruklar, trençkotlar, bıyıklar ve eski zaman profesörlerinin ofisine aitmiş gibi görünen dünya haritaları var. Yeşil lambalı büyük bir meşe masanın arkasında çerçeveli bir portre asılı.

Portrede sert görünümlü bir adam yer alıyor. "Sol gözü eğri büğrü," diyorum, resmi ve gözün eğri büğrü görünmesini işaret ederek.

Daha yakından bakıyor. "Kesinlikle öyle."

Etrafında dönüyor, sessizce sayıyor. "Ve bu odada dokuz ayna var."

Yansıtıcı yüzeyleri katalogluyorum - duvarlarda asılı aynalar, bir tanesi masanın üzerinde duruyor, bir diğeri bir kürenin yanında.

Kafatasıma vurarak, "Aynalar ve tuhaf bir göz," diyorum.

Sonraki otuz dakikayı lazer odağıyla ipuçlarını toplayarak, bilmeceleri çözerek ve şifreleri kırarak geçiriyoruz. Neredeyse vardık. Bunu hissedebiliyorum. Masanın başında durup son ipuçlarından birini inceliyor, fikirlerimizi ileri geri savuruyoruz.

"Bu çok havalı," diyor. "Eğer bu işte iyiysen, bunu bir şey haline getirebilir miyiz?"

Gülüyorum, şimdiden başka bir randevuya karar vermiş olması hoşuma gidiyor. "Bunu kesinlikle bir şey haline getirebiliriz. New York'taki tüm kaçış odalarını ele alacağız. Sence kaç tane vardır?"

"Binlerce," diyor usulca, yüzünü bana doğru eğerek.

Bakışlarını tutuyorum, onun ışıltılı mavi gözlerinden başka bir yere bakmak istemiyorum.

"Olivia," diyorum ona yaklaşarak, tenimde bir sıcaklık geziniyor, "bu randevudan bir saat sonra bana o kadar iyi vakit geçirdiğini ve ikinci bir randevuya çıkmak istediğini mi söylüyorsun?" Neden bu kadar ileri gittiğimi bilmiyorum ama neden bu kadar ileri gittiğimi çok iyi biliyorum. Çünkü o büyüleyici. İlginç biri. Biriyle hiç bu kadar anlık, hızlı, keskin, baharatlı, somut bir bağ hissetmemiştim. Bundan kaçmak yerine, gitmesine izin vermek istemiyorum.

Saçının bir tutamı yerinden çıkmış, ben de omzuna doğru taradım. Nefesi kesilir gibi oldu. "Evet. Başka bir randevuya çıkmak istiyorum."

Zihnimin arkasında bir yerde, saatin tik taklarının belli belirsiz farkındayım. Ama bunu daha çok istiyorum. Parmaklarımın tersini yanağında gezdiriyorum. "Öpüşmek kontrol listende var mı?"

Nefesi kesiliyor. "Seni öpmenin kontrol listemde olduğunu söyleyebilirim, ama kontrol listemde kalman için gerçekten iyi bir öpücü olman gerekiyor."

Elimi yüzüne götürüp başparmağımı çene çizgisi boyunca kaydırıyorum. "Benimkinde de var."

"Hadi kontrol edelim." Gözlerini kapadı.

Ona yaklaşıyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. Dudaklarında gezinen bir nefes fısıltısı ve ardından hafif bir soluk hissediyorum.

Titriyor. Onu tutmuyorum ya da dokunmuyorum bile, sadece hafifçe, usulca öpüyorum. Ve o titriyor.

Çok güzel ve gerçek olamayacak kadar iyi. Ama hepsi doğru ve gerçekleşiyor.

Onu hissettiren başka ne var bilmek istiyorum. Ona böyle hissettiren ben olmak istiyorum.

Bu ikiz düşüncelerin yoğunluğu beni şok ediyor, hatta geçmiş deneyimlerim göz önüne alındığında beni biraz korkutuyor.

Ama bu geceyle ilgili her şey çok doğru geliyor.

Bütün geceyi burada rahatlıkla öpüşerek geçirebileceğimizi biliyorum ama saatten önce buradan çıkmazsak kızacağından da şüpheleniyorum.

Ayrılıyorum.

Gözlerini kırptırıyor. "Vay canına, şimdi kafam bulanık. Konsantre olabilir miyim bilmiyorum."

"Ben de yapabilir miyim bilmiyorum. Ama seni öpmekten daha çok neyi seviyorum biliyor musun?"

"Beni öpmekten daha çok sevdiğin bir şey olduğuna inanamıyorum," diye somurtuyor.

Bir elimi kalçasına doluyorum, başparmağım onu okşuyor. "Seni tanımak hoşuma gidiyor."

Neredeyse mırıldanıyor. "Herb, hadi buradan çıkalım, bir lokantaya gidelim ve birbirimizi daha yakından tanıyalım."

Çalışıyoruz, odadaki tüm aynaları portrenin gözüne ışık tutacak şekilde yerleştirdiğimizde son ipucunu çözüyoruz. Bunu yapar yapmaz, gözü bir lazer gibi çalışıyor ve kaçış odasının kapısını açıyor.

Güldük ve depodan yuvarlanarak çıktık. Oyun yöneticisi bize bunun iki kişinin gerçekten kaçış gerçekleştirdiği en hızlı zamanlardan biri olduğunu söyledi.

"Sanırım odanın dışında istediğimiz bir şey vardı," diyorum, bana gülümseyen Olivia'ya bakarak. Birbirimizi tanımaya devam etmek istiyoruz.

Adama teşekkür ediyorum ve caddeye dönüp onun eline uzanıyorum. Parmaklarını benimkilerle birleştiriyor.

Ve geçmişin ötesine geçtiğim için çok mutluyum.

Belki de bu insta-benzeri bir şeydir. Heck, belki de insta-falling. Ama siktir . Her yerde hissediyorum.

Yakındaki bir lokantada hamburger, patates kızartması ve buzlu çay sipariş edip sohbet ediyoruz. İkimiz de Madison Square Park'ın şehirdeki en sevdiğimiz park olduğu konusunda hemfikiriz, MetLife Binası'nın yakınındaki bankın öpüşmek için harika bir nokta olduğunu ilan ediyoruz, sonra ona rock sevdiğimi söylüyorum ve o pop tercih ederken, diğer her şey senkronize olduğu için müzik cephesinde bir arada var olabileceğimiz konusunda hemfikiriz. Mekânı kapatana kadar sohbet ediyoruz.

Sonunda, sanki üç kez buluşmuşuz gibi hissediyorum.

"Bu, üç harika randevunun üçlüsüne şimdiden ulaşmışız gibi hissettiriyor mu?" Ben soruyorum.

"Öyle sayılır."

"Ve her biri bir öncekinden daha iyi oldu."

"Hepsi o kadar iyi ki ... sanki gerçek olamayacak kadar iyi," diyor, sesi hafif ve neşeli.

Duruyorum, elini çekiyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "Ama bu gerçek." Sesim ciddi.

"Öyle mi?" Ses tonu gerginlikle karışık. Emin görünmüyor.

Başımı sallıyorum, sonra yanağını kavıyorum ve dudaklarını bir kez daha öpüyorum, tadını çıkarıyorum, öpücüğünün lezzetini öğreniyorum, kollarımda nasıl hissettiğinin zihinsel fotoğraflarını çekiyorum.

Sanki kendini bana veriyor. Ve
bu tamamen benim istediğim
şey.

Bir randevu ve ben satıldım.

"Gerçek olamayacak kadar iyi değil," diyorum ayrılırken ve onu evine bırakıyorum. Ama yol boyunca onda bir şeyler değişmiş gibi görünüyor.

Duruşu daha sert. Gözleri daha soğuk. Ses tonu mesafeli. Evine vardığımızda elini sıkıyorum. "İyi misin?"

"Harikayım ama çok yorgunum ve gitmem gerek. Güle güle."
Arkasını döner, basamakları çıkar ve bir bakış bile atmadan içeri dalar.
Sokakta durmuş, neyin yanlış gittiğini merak ediyordum.

OLIVIA

Sefalet benim yoldaşım.

Ertesi sabah raketbol sahasında bana çelme takıyor.

Kadınlara yakışmayan bir hırıltıyla topa hamle yapıyorum ve çılgınca vuruyorum. Top sahayı çılgılık çılgılığa geçip hedefi fersah fersah ıskalıyor.

Flynn zaferle kollarını kaldırıyor.

Kazandığı için kızgın değilim. Sadece sinirliyim. Kendime. Aklımda sadece Herb Smith ve dün geceyi ne kadar kötü batırdığım var.

"Rövanş mı?" Flynn gözlerindeki hevesle soruyor.

Kardeşimle skoru eşitlemeye çalışacak enerjim yok. "Hayır."

Raketini bankın üzerine bırakır. "Belli ki bir şeyler korkunç derecede yanlış. İtiraf zamanı." Tahtaya vuruyor. "Dün gece nasıl batırdığını anlat bana."

Yapmamışım gibi davranamam. Mutsuzluk omurgamdan aşağı süzülüyor. "Dünyanın en mükemmel randevusunu yaşıyorduk," diyorum kederle.

"Evet, evet, seks kısmını geç." "Biz

seks yapmadık."

"Tamam, seks yapmadınız, o zaman nasıl dünyanın en mükemmel randevusu olabilir?"

Ona havlumla vuruyorum. "Bir şeyin harika olması için seks yapması gerekmez."

"Ama seks işleri harika hale getirmeye yardımcı olur."

"Hani kıyafetlerin içinde nasıl güzel görüldüğüm hakkında konuşmak istemiyardun ya? Ben de seninle seks hakkında konuşmak istemiyorum."

"Tamam, iyi, harika bir randevu geçiriyorsun." Devam etmem için eliyle bir işaret yaptı.

"Çok iyi anlaştık, Flynn. Aramızda inanılmaz bir kimya vardı. Birbirimizden ne kadar hoşlandığımız da dahil olmak üzere her şeyi konuştuk. Beni korkutan da buydu. Birbirimizden en başından beri hoşlanıyorduk."

Kaşları çatılıyor. "Yani bunun anlık bir aşk olmasından mı endişeleniyorsun?" "Ama ben anlık aşka inanmam."

"Ona karşı anlık bir aşk hissetmen dışında mı?" diye nazıkçe işaret ediyor.

Midem Herb'ün öpücüklerinin, sözlerinin, benimle olan kolay ilişkisinin en tatlı anılarıyla dolup taşıyor. "Yaptım. Mesele de bu. Onun için her şeyi anında hissettim." Ellerimi kaldırıp kardeşime bakıyorum. "Açıkçası, bunun yürümesine imkan yok. İmkânsız, bu yüzden sonunda çekip gittim."

"Bu gerçekten çok olgunca," diye mırıldanıyor.

"Tüm bunların gerçek olduğunu kavrayamadım. Peki ya onu ben davet etseydim?"

"Hadi şu oyunu oynayalım," diyor Flynn, düşünceli ve mantıklı bir şekilde. "Ne olmuş olabilir? Neden bu kadar korkuyordun? Gerçekten hoşlandığın birine karşı gerçek duygular beslemekten mi?"

Gözlerimin önünde bir film makarası oynuyor. "Onunla ateşli, kirli bir seks yapardım ve 'Hadi evlenelim ve çocuk yapalım' derdim, o da evet derdi ve bu gerçek olamayacak kadar iyi olurdu."

"Bekle. Seks hakkında konuşmamamız gerektiğini sanıyordum. Az önce ateşli ve kirli seks yaptığınızı söyledin."

"Rüyalarımda. Evet, hayatımın en ateşli seksi olacaktı çünkü ondan o kadar etkilenmişim. Beni bir kaçış odasının ortasında öptü ve inanılmazdı. Ayak parmaklarım hâlâ karıncalanıyor."

"O zaman neden burada benimle duruyorsun?"

"Bilmiyorum. Bu iyi bir soru." Sertçe yutkunuyorum, boğazım yanıyor.

İç çekip başını sallıyor. "Olivia, yine yapıyorsun."

İç çekiyorum. Bu sefer gerçekten savaşıyorum. "Biliyorum. Sabote ediyorum."

Çünkü korkuyorum."

"Ve sen bu adamdan hoşlanıyorsun. yüzden kadın ol ve sabotajı kaldır."

HERB

Sabah başka cevap getirmedi.

Telefonumu kontrol ettiğimde ondan hiç mesaj gelmemesi sadece kocaman bir soru işareti.

Ama ben de ona mesaj atmadım.

Beni tekrar reddetmesine ihtiyacım yok. Dün gece bunu yüzüme karşı yapması ihtiyacım olan tek şeydi, çok teşekkür ederim.

Yine de klinik bir yanım neler olduğunu anlamak istiyor.

Güneş doğarken Central Park'taki sahada bir basketbol topu sürüyorum, sonra da onu fileye gönderiyorum.

"Sonra da çekip gitti," diyorum veteriner arkadaşım Malone'a. "Kuşkusuz, bu bir randevu için ideal bir son değil." Bu Malone için

Sen. Dümdüz ve tam isabet. Topu kapıyor ve fileye doğru fırlatıyor.

Ribauntta kaptım. "Tam anlamıyla mükemmel bir randevunun tanımıydı.

Sonra, 'Çok yorgunum ve gitmem gerek' dedi. Bum. Gitmişti."

"Ah, şimdi . Görünüşe göre senin zavallı kıcını çıplak görmek istememiş."

Gözlerimi deviriyorum. "Kıçım muhteşemdir, giyinik ya da çıplak."

Korku filmi izliyormuş gibi ürperiyor. "Bana kıcın hakkında başka bir şey söyleme."

"Sadece altın standartlarında bir kıç olduğunu söylüyorum. ediyordu."

Kulaklarını kapattı. "Dur. Durdur şunu."

Topa şut çekiyorum ve ağlara doğru yaylanmasını izliyorum. "Neyse, bu kadar. Bunu açıkça belirtti. başka bir şey yok. Sadece hareket edeceğim.

devam et."

Topu kaptı, durdu ve bana baktı. "Bekle. Bu mu senin çıkarımın?"

"Peki, ne olmalı?"

"Bu kadından hoşlanıyorsunuz, harika bir randevunuz oldu, sonunda uykusu geldi ve vardığınız sonuç çekip *gitmeniz* gerektiği mi?"

"Uyku saatinin bir randevu için ideal bir son olmadığını söylemiştin."

Göğsüne vuruyor. "Yaptım ve değil, çünkü seksi zaman bir randevu için ideal sondur. Ama *oraya* ulaşamadın diye basket atmayı bırakacak değilsin."

"Seksi zamanlara ulaşmak için basketbol topu mu atmalıyım?" Kafam iyice karıştı.

"Hayır. Ama şöyle bir şey var. Ondan hoşlandın, kimyanız uyuştı ve garip bir an yaşadınız. Flört etmek gariptir. Bir kediye kazak giydirdiğinizde nasıl yürüyeceğini bilememesi gibi."

Kaşlarımı çatıyorum. "Olivia'nın nasıl yürüyeceğini bildiğine eminim."

Malone mırıldanıyor. "Ama kazağını çıkarmasına yardım etmen gerekebilir." "Dostum, benzetme oyunun üzerinde çalışman gerek. Soyunmam gerektiğini mi söylüyorsun?"

onu?"

"Hayır. Henüz değil. Ama yakında. Tekrar denemeniz gerektiğini söylüyorum."

Gülmekten kırılıyorum, sırtını sıvazlıyorum. "Vay canına. Kedi kazağı benzetmesinden bunu hiç anlamamıştım."

"Sadece onunla dene. Elinden geleni yap. Ona ne istediğini söyle. Olabilecek en kötü şey, kedilere kazak giydirerek flört turlarına geri dönmen olur."

Belki, sadece belki, o haklıdır. Belki de ne olduğunu çözmeye çalışmalıyım, çünkü bu gerçekten mükemmel bir randevuydu. Ve bu sefer pes etmek istemiyorum.

OLIVIA

O günün ilerleyen saatlerinde çöpçatanımın izini sürdüm. Öğle yemeği yedik ve ona olanları anlattım.

"Gerçekten batırdım."

Evie elimi okşadı. "Hayır tatlım, berbat etmedin, gerildin. İnsanlar gerilir. Olur böyle şeyler. Asıl soru şu: Şimdi nereye gidiyorsun?"

"Onu tekrar görmek istiyorum. Sanırım aradığım o."

İşıldıyor. "Ben de buna inanıyorum. Ama kaçan biri olmadığını açıkça belirtmen gerekecek. Burada kalacağını. Çünkü senin kalmanı istediğinden eminim."

"mi?" Karıncalanmalar vücudumu sarıyor.

"İkiniz birbiriniz için yaratılmışsınız."

Bir kaşımı çattım. "Buna inanıyor musun? İnsanların birlikte olmak için yaratıldığına?"

"Anlıyorum. Şimdi dün gece yapman gereken şeyi yapmalısın."

Ve beklemedim. Öğle yemeğinde telefonumu çıkarıp kliniğini aradım ve Dr. Smith ile görüşmek istediğimi söyledim.

Evie her zaman gururlu bir çöpçatandır.

"Şu anda bir hastayla birlikte. Mesajınızı alabilir miyim?" Telefonun diğer ucundaki adam sorar.

Bir gülümseme ve sinir dolu bir karınla ona bir mesaj iletiyorum. "Lütfen Dr. Smith'e Olivia olduğunu ve bu gece Madison Square Park'ta kontrol listem üzerinde çalışmak isteyip istemediğini öğrenmek istediğimi söyler misiniz?"

"Ona mesajı ileteceğim."

Evie alkışlıyor.

Telefonumu yere koyuyorum ve durum çubuğunda bir mesaj simgesi görüyorum. Kelebekler uçuşurken, tıklayıp açıyorum. On beş dakika önce gelmiş.

Salam Olivia, dün gece neyin yanlış gittiğinden emin değilim ama seninle tekrar denemek istiyorum. Eğer uygunsan, belki işten sonra Madison Square Park'ta buluşabiliriz.

Ben onu aramadan önce göndermiş olmalı. Tanrım, sanırım aşık . Parmaklarım dünyanın en hızlı cevabını yazıyor.

EVET!!!!!! Ben de oradayım!

* * *

Aynı anda varıyoruz.

Bana doğru yürüyor. Ben de ona doğru yürüyorum. Bankın önünde duruyorum, sinirlerim ve umudum boğazımı tıkıyor.

"Dün gece çıldırdığım için özür dilerim."

O oturdu, ben de yanına oturdum. "Sen bir koşucu musun? Çünkü sana sahip olduğumda kaçmanı istemeyeceğim."

Derin bir nefes alıyorum. "Kötü bir ilişkim vardı. Beni bir sürü başka insanla aldattı ve bazen işe yarayabilecek gibi görüldüğünde randevuları sabote ediyorum. Özellikle de gerçek olamayacak kadar iyi olduğunda bunu yapıyorum."

Gülümsüyor ve başparmağını çene çizgimde gezdiriyor. "Yani gerçek olamayacak kadar iyi olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Dün gece kendin söyledin. Her şey görünüyordu." "Ve bu seni korkuttu mu?"

"Öyle oldu. Ama bu bir mazeret değil." Onun eline uzandım. Parmaklarını benimkilerin arasından geçirdiğinde, dünyada her şeyin yoluna girdiğine yemin ediyorum. "Belki çok erken. Belki de çok fazla. Ama ne olabileceğimizi bilmek istiyorum."

İç çekiyor ama sesi mutlu bir rahatlamayla dolu gibi geliyor. "Bak, ben de incindim. Bu kadına aşkıttım ve o dünyayı dolaşmaya çıktı. Birinin halıyı tekrar altımdan çekmesini bekliyorum."

Kalbim onun için acıyor. "Halıyı altından çekmek istemiyorum."

Başparmağını çenemin üzerinde gezdiriyor. "Ve seni incitmek istemiyorum. Tek istediğim seni iyi hissettirmek."

Ve kalbim gökyüzüne yükseliyor. "O geçmişte kaldı. Bu ise şimdiki zaman." Gülümsüyorum ve onun bana gülümseme şekli, çarpık ve seksi, vücuduma ısı gönderiyor.

"Bu şeyin gerçek olamayacak kadar iyi olup olmadığını anlamanın tek bir yolu var," diyor, sesi kısık ve boğuk. Eli boynuma dolanıyor, saçlarımın arasına giriyor ve omurgamdan aşağı ürperti gönderiyor.

"Bu şeyi yapmak için."

"Hadi şu işi yapalım." Yüzünü boynuma doğru eğiyor ve beni oradan öpüyor. "Şu anda hangi kaçış odasına gitmek istediğimi biliyor musun?"

"?" Arzuyla titriyorum. "Dairemde bir tane var."

İnliyorum. "Eğer beni oraya götürürsen, kaçmak istemeyeceğim."

"Planımız bu."

Dudaklarına bir öpücük konduruyorum ve bu dün geceden daha iyi. Harika ve büyülü ve bunu her yerde hissediyorum. Bu adam ve benim mutlak büyüümüz dışında her şey kaybolup gidiyor. Belki deliyim ama yemin ederim öpücüğünde sonsuzluğun tadını alabiliyorum.

Bir seçim yapıyorum.

Alışkanlıklarımı kırmak ve yepyeni alışkanlıklar için. Umduğum ateşli, kirli seksten başlayarak.

HERB

Dairesine vardığımızda, tatlı erkek tarafım arka koltuğa geçiyor. Kapı kapandıktan sonra kulağına pis şeyler fısıldıyorum.

*Bütün kıyafetlerini çıkarmak
istiyorum. Seni yatağa yaymak.*

Ye seni, tat seni, sahip ol sana.

"Bu kadar pis bir ağzın olduğunu kim bilebilirdi?" Olivia parmaklarını göğsümün üzerinde gezdiriyor. "Oldukça yaramazsın." Tişörtümü tutuyor ve yatağıma doğru tökezlerken başımdan çekştiriyor.

Şakacı bir kaş oynatıyorum. "Sanırım tüm yaramazlıkları ortaya çıkarıyorsun."

Tırnaklarını karın kaslarımda gezdirirken gülüyor. "*Oluklar*. İzlenebilir olukların var. Evet, kesinlikle çok iyi."

"Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olup olmadığını söyle bana." Üstünü çıkardım, sütyenini açtım ve başımı muhteşem göğüslerine doğru eğdim, bir meme ucunun etrafındaki daireyi yalarken mırıldandım. "Seni bütün gece yalamak, öpmek ve becermek istiyorum Olivia. Seni sertçe, yavaşça, her şekilde."

Titriyor. "Sen gerçek misin? Bu oluyor mu?"

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var." Dikkatimi göğüslerine veriyorum.

"Bu gerçek gibi mi?"

"Evet."

"Peki bunu gerçekten söylüyormuşum gibi mi geliyor? çok lezzetli. Bütün geceyi vücuduna tapınarak geçirebilirim."

Evet diye mırıldanıyor. Sonra ekliyor, "Bunu çok isterim."

Ama göre o eşit fırsatlara sahip bir tapıcı. Onu kıvrandırdığımda ve nefes nefese bıraktığımda bile, kendi zevkinin onu caydırmasına izin vermiyor.

Doğrulup elini göğsüme bastırıyor. "Seni tatmama izin ver. Seni ne kadar çok istediğimi göstermeme izin ver."

Ben kimim ki tartışayım? "Göster bana," diyorum ona, sonra saçlarını yumruk aşağı çekiyorum.

Beni ağzına aldı ve diliyle muhteşemdi. Onu kelimelerle teşvik ederek bilmesini sağlıyorum.

Aynen böyle.

Ağzın çok iyi hissettiriyor. Öyle.

Lanet olsun. İyi.

Ama bu çok iyi. Durdum, onu yukarı çektim, yaklaştırdım ve fısıldadım, "Seni şimdi becermeme izin ver, tatlım."

O kelimeyi söylediğimde titriyor - tatlım.

İçine girdiğimde, elektrikli ve yoğun, vahşi ve çılgınca, yavaş ve şefkatli. Şimdiye kadarkilerin en iyisi.

Ama gerçek olamayacak kadar iyi değil. Bu daha iyi.

O da aynı fikirde görünüyor, işimiz bittiğinde bana "Bunu tekrar yapmalıyız ki gerçek olduğundan emin olayım" diyor.

"Bana uyar."

Ve biz de öyle

yapıyoruz.

* * *

Ertesi sabah onu krep yemeye götürdüm.

Elinde çatalı, büyük bir iştahla kreplere dalıyor. "Krepleri severim."

"Bazı insanlar sever."

"Hey! Krep mahvetme." Yumurta tabağıma baktı. "Neden krep sipariş etmedin?"

Derin bir iç çekiyorum ve onunla aynı seviyeye geliyorum. "Onları sevmiyorum." Mavi gözleri patladı.

"Ne? Bu nasıl mümkün olabilir?" "Sevmiyorum işte."

Ben yumurta ve mücver seven bir adamım."

Başını şiddetle sallıyor. "Birinin krepten hoşlanmayabileceğine inanmayı reddediyorum."

Göğsüme vuruyorum. "Bu adam biliyor."

Ofluyor, kreplerinden bir ısırık daha alıyor, sonra gülümsüyor. "Herb." Çatalını bırakıyor ve bana garip bir gülümseme veriyor.

"Ne? Bu bir anlaşma bozucu mu? Yeni bir sabotaj eylemi mi?"

Ayağa kalkıyor, masanın etrafında dolaşıyor ve yanıma oturuyor, sonra yanağıma bir öpücük konduruyor. "Bana krepten nefret ettiğini söylemiştin ama ben yine de senden hoşlanıyorum. Bu gerçek bir şey olmalı."

Gülüyorum, yanağını avuçluyorum ve bir öpücük daha için onu yaklaşıtıyorum.

"Ve şaşırtıcı bir şekilde, dudaklarındaki krep tadına tahammül edebiliyorum."

Parmaklarını gömleğimin üzerinde gezdiriyor. "Eninde sonunda onları sevmeni sağlayacağım."

"Bunu göreceğiz."

Onu evine bırakıyorum ve dairesinin önünde bana şimdiye kadarki en iyi öpücüğünü veriyor ve günün geri izin alabilmeyi dilememi sağlıyor.

Bunun yerine, kendimi soyuyorum, ona bir mesaj gönderiyorum ve o gece onu görüp göremeyeceğimi soruyorum.

Saniyeler sonra, evet diye cevap veriyor.

O gün ona birkaç mesaj daha göndermiş olabilirim. Bazıları tatlı olabilir. Bazıları da edepsiz olabilir. O benim tüm bu yönlerimi seviyor gibi görünüyor, ben de onun tüm yönlerini seviyorum.

Ya da gerçekten, *aşk* daha iyi bir kelime.

EPİLOG

Olivia

Geceyi geçiriyorum. Ve sonraki gece, ve sonraki, ve sonraki.

Bir yüzük, bir söz ve ortak bir evle sonuçlanan birkaç harika mutlu ay için.

Şu anda, nişanlım olacak adamı bana ayarladığı için teşekkür etmek üzere Evie'yle gidiyorum. kafede gördüğümde Flynn de yanındaydı. "Keşke Flynn'i onun üzerinde çalışmama izin vermeye ikna edebilseydik," diyor Evie, parmaklarını çaprazlayarak.

Başını sallar. "Hayır. İşime çok odaklandım."

Ona *çok gülünçsün* der gibi bir bakış attıktan sonra Evie'ye dönüyorum. "Bir gün onun için de bir eş adayı olduğunu anlayacak, çünkü ben kendiminkini buldum. Ve balayımız için Bora Bora'ya gideceğiz."

Flynn'in yeşil gözleri parlıyor. "Bora Bora turnusol testini geçti."

"Ve bir gün sen de seninkini geçen birini bulacaksın," diyorum.

Kardeşim isteksiz olabilir, gardını almak için kendine göre nedenleri olabilir ama ben içten içe onun için mükemmel eş olacak bir kadın olduğuna inanıyorum.

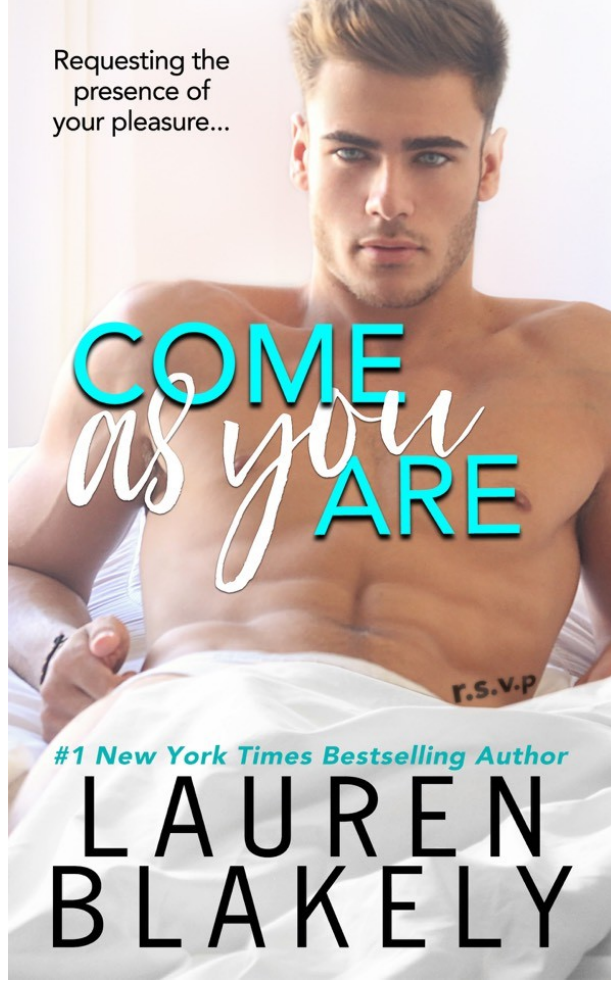
Ben benimkini buldum.

Gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu düşünmüştüm.

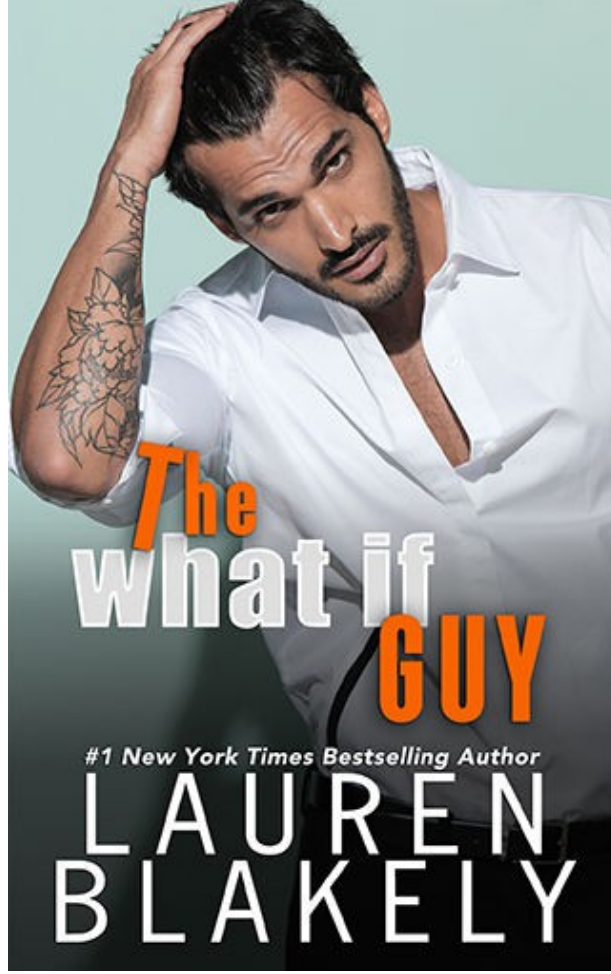
Sonra fark ettim ki bazı şeyler sadece öyledir ve onlar elinizden kayıp gitmesine izin vermediklerinizdir.

SON

Flynn ilginizi mi çekti? Sizi bayıltacak hit romantizm romanı anlatacak şimdi çıktı OLDUĞUN GİBİ GEL'de kendi hikayesi var,!

Ayrıca yeni seksi, bekar baba romantizm kitabımı da seveceksiniz - THE WHAT IF GUY! Her yerde mevcut!

Aşık olacağınız bekar bir baba ile seksi bir bağımsız romantizm!

Uyulması kolay bir kural olmalı - patronuna çakma... Ama onunla tanıştığımda kim olduğunu bilmiyordum.

Onu ilk gördüğümde aramızdaki bağ romantik efsanelere konu olacak cinstendi - "kalabalık bir odada göz göze geldikleri" o an daha fazlasına dönüştü.

İnanmamıştım. ta ki benim başıma gelene kadar.

Tamam, özel dikim takım elbiseli çekici, zeki, günah kadar seksi adam sadece aynı Snoopy beslenme çantasını almaya çalışıyordu (hediye olarak!), ama yine de gözlerimiz tamamen kilitlendi ve ödül için yarışırken kadınlık organlarım kesinlikle karıncalandı.

Doğal olarak, her belalı iş kadınının yapacağını yaptım. Beslenme çantası için pazarlık yaptım, sonra internetten what-if adamımı buldum ve onu görmek için planlar yaptım.

Ertesi gece.

Sadece bir gece - yaptığımız anlaşma buydu.

Ama harika bir gecenin sabahında ikimiz de fikrimizi değiştirdik.

Ve bir başkası için planlar yapıyorum.

Ta ki ofise girip şirketimi satın aldığını öğrenene kadar.

Ve işte romantik efsanelerin en büyük kuralı - ne olursa olsun, patronunuza çıkmayın.

Özellikle de ona aşık olduysan.

THE WHAT IF GUY, içine kaçabileceğiniz seksi bir bağımsız kitap!

İşte bir göz atma!

Önsöz

Logan

Hayatta bazı şeyler zordur, bazıları çok zordur ve bazıları da imkansız .

Hayalinizdeki işi kapmak mı?

Zor, ama . Tek başına çocuk

büyütmek mi?

Her şey kolay ama bir şeyleri doğru yapıyor olmalıyım çünkü benimki harika.

Ama otuzlu yaşlarınızda, sıfır boş zamanı olan bekar bir babayken bir kadınla tanışmayı deneyin.

Bekle. Hoşlandığınız, konuşması eğlenceli ve sizi sırtınızdan, dalağınızdan ya da tam kalbinizden sivri bir bıçakla bıçaklamayacak bir kadın olsun.

İşte bu Herkülvari bir görev.

Kim olursanız olun böyle birini bulmanın mümkün olduğundan emin değilim. Bana bıkkın diyebilirsiniz ama ben hatalarımdan ders aldığımı düşünmeyi tercih ediyorum.

Elbette şimdiki zamanda yaşıyorum ama hayatın bana öğrettiklerini de unutmuyorum.

Ben dikkatliyim. İhtiyatlıyım. Ve konu romantik hayatıma geldiğinde, bir doğruluk kontrolörü kadar şüpheciyimdir; aldatmacaları, yalanları ve duygusal dolandırıcılıkları işimmiş gibi ararım.

Ve bu benim için iyi oldu.

Dünyamdaki en önemli kişiye bir hediye almak için bir mağazaya girdiğim güne kadar. Neyin peşinde olduğumu biliyorum. Bir dakika içinde girip çıkmalıyım.

Onun yerine, hayatımda gördüğüm en seksi esmerle göz göze geldim. Ve onun eli de benim istediğim Snoopy beslenme çantasının üzerinde.

Oyun başlasın.

Oyun başladı.

"Zor "un ne olduğunu bildiğimi sanıyordum. Ama şunu unutmuşum: Hayatın her şeyi çözdüğünüzü sandığınız anda sizi aptal yerine koymaya karar verir.

Ve içimden bir ses bana ders verileceğini söylüyor.

THE WHAT IF GUY, içine kaçabileceğiniz seksi bir bağımsız kitap!

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.se

singlelogin.re

go-to-zlibrary.se

single-login.ru

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

